

MINDSZENT-SZEGVÁR

ÉS VIDÉKE.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . 3 frt — kr. Négy hóra . 1 frt — kr.
Fél évre . . . 1 frt 50 kr. Negyed évre — frt 75 kr.

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Diamant Manó nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutá-
nyos ár mellett közöl.

A megye és Mindszent.

E fenti cím alatt vezércikkhez a „Szentesi Lap“ f. havi 41-ik számában.

Már maga a cím kell, hogy teljes mértékben felköltse minden mindszerenti ember figyelmét, természetesen tehát, hogy mi kétszeres érdeklődéssel fogtunk annak olvasásához, azon reményben, hogy e közleményből oly valamiről fogunk értesülni Mindszent községet illetőleg, mely talán figyelmünket elkerülte s e helyett már bekezdésében azt találtuk, hogy az a rég megszokott, schablonszerű — Mindszent községet éppen nem érdeklő — megyeszidással kezdődik, természetesen, hogy a kezdéshez méltóan végződik is.

Szentes — vagy talán jobban mondva, a Sima pártnak a vármegye elleni küzdelméhez nincs semmi közünk, ez lehet a megye tisztviselőinek és Simának vagy Sima pártnak személyes vagy pártügye, de semmi esetre sem Csongrádvármegye közügye. Ezekbe a már nagyon is túl hajtott hajzába bele menni semmi kedvünk nincs, miért is e cikknek ezeket tárgyzó részét teljesen figyelmen kívül hagyjuk. Ahhoz azonban amit Mindszent községről ír, azt szó nélkül nem hagyhatjuk, arra reflektálnunk kell — akár osztjuk a felhozottakat, akár nem.

Csak e vezércikk közepe táján van tulajdonképpen községtükről szó s pedig azzal kezdve, hogy „Mindszent ez egy kis fészék (köszönjük a jóakaratot) Szenteshez képest stb. De azért e község küzd és küzdeni kíván azonszemlemben, mint amely Szentes egész idegrendszerét áthatá.“

Nem tagadjuk, hogy nem vagyunk azzal teljesen tisztában, hogy vajjon mi hatja át Szentes város „egész idegrendszerét?“ azt azonban biztosan tudjuk, mert látjuk, halljuk, olvasunk, hogy biz-e város idegrendszere teljesen meg van zavarodva úgy annyira, hogy bátran rámondhatjuk, hogy „idegbeteg“

Nem akarjuk e betegség okait fűrészni, de az, hogy e betegség létezik, már hirneves szakértők is constatálták s minden jel arra mutat, hogy most épen a krízis válságos pillanatait éli. Lehet, hogy erős és egészségesen kél ki a beteg ágyból — ez esetben dicséret fogja illetni majdan az ügyes orvosokat, de nem lehetetlen, hogy idegrendszere, mely annyira igénybe vétetik, örökösön beteg marad, ez esetben a felelősség sulya azokat fogja terheli, kik nem vették eleve figyelembe azt, hogy vajjon kibírja-e e város idegrend-

szere azt a megerőtötést, melynek alávetették. Az azonban, hogy mi teljesen ép idegrendszerrel egy ideg betegségben szenvedő szemlemben küzdünk és küzdeni kívánunk, oly állítás, mely még a „kis fészék“ jelzőnél is jobban bánthat minden jóra való mindszerenti embert.

Tagadhatatlan, hogy izgága emberek nálunk is találhatók, de hál Istennek és ezt megelégedetten mondhatjuk — nagyon kevesen vannak, de annál több azok száma, kik „független erővel rendelkeznek a tulajdonságok vissza szorítására“ akkor, ha ily tulajdonságok a valóságban léteznek s nem az ellenszenv deliriumának szüleményei.

Tulajdonságunk tartjuk mi is a bírót az eljárását, hogy egy bizonyos tárgyalásánál egy képviselőtől a szót megvonta s e nézetünknek annak idejében kifejezést is adtunk, de kértelkedünk azon, hogy ez „a vármegye rendszeré“ vel bármi összefüggésben volna, de sőt még a bírót eljárását is lehet azzal enyhíteni — nem helyeselni — hogy amennyiben már oly bevégzett tényről volt szó, melyen már változtatni úgy sem lehetett — idő kimelésből, — mert csak is ez vezette — vonta meg a szót.

De ez csak bevezetés, mondja a „Szentesi Lap“, mert az ezen „felháborodott képviselők“ az alispáni határozatnak másolatban való kiadását kérték és ezt a jegyző és bírót megtagadta.

Utánna néztünk a dolognak s valóban arról kellett meggyőződünk, hogy nevezet lap ez állítása a valóságnak megfelelő ugyan — de a hibát itt a bírót s az illető jegyzőt, — mert hárman vannak — követték el saját eszük után indulva, minden felsőbb „ukáz“ nélkül s ezért a felelősség őket terheli s nem kételkedünk, hogy panasz esetén maga ez „átkozott megye“ fogná ez eljárást büntetni.

Tárgyalja még röviden e cikk Mindszent község egyéb állapotait is s azt lehetőleg feketébb színben tünteti fel mint tényleg áll, mert hogy valaki a főszolgabírókat valami „féktelen hatalmi tulterjeszkedés fentartójának“ állítsa, ehhez vagy nagy peszimizmus, vagy némi öntudatos elferdítési hajlam szükséges.

Nem látjuk mi sem Mindszent községnek, sem multját, sem jelenét és fájdalommal kell mondanunk — még jövőjét sem rózsás színben, de ez állapotok aránylag Szentes városéhoz képest türethetők és okozói nálunk is, épen úgy mint Szentesen, nagyobb részben a magukat az alkotmányos adminisztráció bajnokainak nevező, mindenben

akadékoskodó egyének, míg más részben nem tagadhatjuk azt sem, hogy ehhez a községet előjáróság hanyagsága, valamint a megye törvényhatóságának némi elnézése is hozzájárulhatott.

Azt azonban, hogy Mindszent község állapotai okot adnának a nép „elkeseredésére“ úgy annyira, hogy az, az országgyűlés beavatkozására legyen kénytelen apellálni, határozottan tagadjuk, de sőt, ha ezen lépésre talán országgyűlési képviselőnket téves informális útján néhány „minden munkában hibát találó“ egyén rábirta volna is — úgy a legnagyobb valószínűség szerint ehhez az impulzust Szentesről kapták.

„A harag ros tanácsadó“ ez egy régi, de igaz közmondás. Ilyen ros tanácsnak tartjuk mi az országgyűléshez való apellálás tanácsát is — ha ugyan tényleg a mi „római polgáraink“ mások tanácsa szerint járnak el, a mit nagy okunk van hinni s ezért egy közmondással zárjuk be sorainkat, melyet megszívlelésül ajánlunk: „Mindenki a maga háza előtt seprjen.“

A bajai affér.

Kinos affér foglalkoztatja Baja város polgárságát. Az a férfi, ki a város polgárságának élén áll és kit a bizalom és közszeretet a polgármesteri székbe emelt, az a férfi az utóbbi időben katonai támadásnak lett a céltáblája és uton utfélen ki van téve annak a veszedelemnek, hogy megkardlapozzák annak rendje és módja szerint, mint valami csinyenkapott suszterinast.

Hogy mi okozta a közte és az ott álló-mászó közös hadseregbeli tisztikar között ezt az ellenségeskedést, azt különbözőleg adják elő. Csak egyben nem térnek el az állítások, abban, t. i. hogy a közshadseregbeli tisztikar közül valamelyik kissé pikánsan nyilatkozott a bajai hölgyekről, mit a polgármester lovagias kötelességének tartott kerekén visszautasítani, oly megjegyzés kíséretében, mely által az illető tisztikar sértve érezte magát.

Ebből kifolyólag a tisztikar aztán segédek küldötték Drescher polgármesterhez, kik az utóbbi párbajra hívták ki, melyet a kihívott el is akart fogadni, de a mely később még se vivotott, mert időközben a tisztikar arról értesültek, hogy a polgármesternek elintézetlen ügyei vannak, melyeket a párbaj előtt tisztázni kellene.

Erre aztán újra megindult a tárgyalás. Először a segédek tanácskoztak, hosszan és behatóan és miután megállapodásra nem juthattak, az ügy becsületbírótság elé került, mely Drescher polgármestert teljesen rehabilitálta.

A tisztikar képviselői azonban még mindig szálkát találtak a polgármester eljárásában és párbajvívás kérdésében kitérő választ adtak Drescher megbizottjainak, kik ennek következtében nyilatkozatot tettek közzé a lapokban és az ügyet a polgármesterre nézve elintézettnak deklarálták.

Ettől ismét a katonatisztek gyuladtak harragra és a nyilatkozat megjelenése után 24 órával felkeresték Drescher polgármestert a bajai kaszinó helyiségében, a hol korbáccsal a kezükben meg akarták fenyeíteni a kártyasztalnál ülő Dreschert. A jelenlevő polgárok a támadás láttára szörnyen felháborodtak és helyeikről felugrálva fenyegető állást foglaltak el a katonatisztekkel szemben, kik hosszú kínos szóváltás után kénytelenek voltak a helyiséget elhagyni.

Az izgalom a városban óriási mérveket öltött és a kedélyek annyira fel vannak ingerülve, hogy méltán katasztrófától lehetett tartani.

Ebben a stadiumban került az ügy a belügyminiszter elé, a ki táviratilag értesült a bajai eseményről. Szápáry Gyula gróf belügyminiszter azonnal intézkedett, hogy az ügyet egy vegyes bizottság vegye bírálás alá, melynek feladatává tette a fennforgó ellentétek kiegyenlítését.

Ez a bizottság már meg is kezdte a tárgyalásokat, de mindeddig eredménytelenül, mert az igazgatóság Baján még mindig a forrpontig fel van csigázva.

Az ügy mai állása mellett annak békés kiegyenlítése biztosnak még egyáltalán nem mondható és ha a vegyes bizottság nem igyekszik mi hamarabb véget vetni az afférnek, bizony még egy egész láncolatát vonhatja maga után a kínos jeleneteknek.

A fődolog most az, hogy a vegyes bizottság ítélete igazságos és tapintatos legyen. Ez lenne a legbiztosabb eszköz a kedélyek lecsillapítására. Igazság és tapintat!

E kettő ellen azt hisszük senkinek kifogása nem lehet.

Lapunk t. olvasóihoz.

Ugy mi, mint általában laptársaink fenti cím alatt, év, valamint minden negyed év végén szoktunk olvasóinkhoz szólni, egyrészt működésünkről mintegy beszámolva — másrészt pedig szellemi küzdelmeinkhez további anyagi és szellemi támogatást kérve. Most azonban, noha sem év, sem negyed év vége, avagy kezdete nics is — mégis a beállott s reánk nézve rendkívüli események arra készítettek, hogy — eltérve a rendes szokástól — szíves olvasóinkhoz szóljunk.

Lapunk eddig, vagyis majdnem 2½ év óta saját nyomdában lett kiállítva — valamint elődünk a „Mindszent“ is 3 évig. Lapunk mai száma azonban az utolsó, mely az én nyomdából került ki, mert egy nyomdát mint a velekapcsolatos papír és iroda szerek üzletét

Goldstein Mór jó hírű szakavatott volt szentesi nyomdásznak adtam el s ezzel leráztam magamról a függés utolsó látszatát is.

Az anyagi haszon minden reménye nélkül állítottam fel e nyomdát községünkben 1886-ban. Szellemi életünk némi fellendülését reméltem e tényem által elérni s ebben nem is csalókoztam — amint hogy nem esalt azon kifejezett reményem sem, hogy — „megelégszem ha nem kell ráfizetnem e nyomdámra, ha bár nem is fog semmi hasznot hajtani“, küzdöttem 3 évig mint nyomda tulajdonos egy oly új iparágak fentarthatásáért, melyet a szellemi élet fejlődésének egyik főalapjává tekintettem. Nyomatam a „Mindszent“-et — nem anyagi haszon reményében, de sőt saját anyagi áldozattal is, csupán községünk szellemi gyarapodásának érdekében, önzetlen, valódi lelkesedéssel.

Midőn elődünk a „Mindszent“ anyagi okok miatt megszűnt, magamra vállaltam egy új lap, a „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ kiadását és szerkesztését, mert azt akartam, hogy legyen Mindszent községnek egy, a pártok harcától teljesen távol álló, oly harcossa, mely tespedő társadalmi életünk fellendítésének érdekében küzdjön.

Egy oly harcossa, melynek egyik főhivatását az képezze, hogy töle telhetőleg községünk szellemi kulturális és anyagi haladásának érdekében önzetlenül harcoljon.

Hogy mennyire felelt meg lapunk eddig az eléje tűzött köteleességeknek — ezeket megbírálni — fölötte ítéletet mondani — már nem az én, de a t. olvasók hivatását képezi, annyit azonban kijelenthetünk, hogy ha nem is birt lapunk az eléje tűzött célnak teljesen megfelelni, az nem rajtunk, nem jó igyekezetünkön mult.

Mai napon nyomdámát átadom s ezzel járó anyagi küzdelmekről megszabadultam, de nem mondtam le a szellemi küzdelmekről. Oda adtam azt, a mi anyagi hasznot eredményezhetet volna, de megtartottam magamnak azt, ami nem csak biztos anyagi károssal jár, amely nemcsak hogy szellemi erőm egy részét igénybe veszi, de sőt számtalan egyéb kellemetlenségeknek is bő kuforrását képezi. Megtartottam továbbra is magamnak a „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ kiadási jogát és magamra vállaltam annak szerkesztését, mert a közügyért eredménnyel küzdhetni a sajtót tartom a legjobb, a legbiztosabb eszköznek s hogy a sajtó áldását — mely lehet ugyan egyesekre nézve átok is — községünkre továbbra is meg-

tarthassam, nem kiméltem semmi áldozatot s az új nyomda tulajdonos Goldstein Mór urral a lap kiállítására nézve terhes szerződést kötöttem.

Bár ha egyéb elfoglaltságom miatt a nyomdát átadtam is, igyekeztem, hogy az itt maradjon továbbra és ez átadással községünk ne veszítsen. E célt elértem, mert az új nyomda tulajdonos nem csak hogy ezt megígérte, de sőt lapom kiállítására nézve hosszabb időre velem szerződést is kötött.

Most tehát midőn, mint egyrészt volt nyomda tulajdonos, a közönség eddig tanusított szíves pártfogását megköszönöm, kérem azt utodokra fokozottabb mértékben várakozni. Másrészt pedig mint lapszerkesztő s kiadó tulajdonos, továbbra is kérem lapunk szíves olvasóinak ugy anyagi mint szellemi támogatását. Lapom irányára nézve pedig kijelentem, hogy ha lehetséges annak még függetlenebb irányban való szerkesztése, ugy az bizonyára most még fokozottabb mértékben fog bekövetkezni.

Hazafiui üdvözlettel,
Diamant Manó
szerkesztő és kiadótulajdonos.

Községi közgyűlés.

F. hó 9-én tartotta meg községünk képviselő testülete a mult csütörtökről a sorozás miatt elmaradt rendes havi közgyűlését.

E közgyűlés aránylag a többihez elég csendesen folyt le, mi azt a reményt kelti bennünk, hogy azoknak az ugynevezett „érdekes közgyűléseknek“ ideje lejárt s majdan helyét a nyugodt tárgyalások fogják elfoglalni.

Nem hiányoztak ugyan e közgyűlésen sem, egyesektől már megszokott nem parlamentáris kifejezések, de ma már ezeknek a kifejezéseknek nincs meg a régi határuk.

A közgyűlés lefolyása a következő.

Első tárgyat a közgyűlésnek Csongrád vármegye törvényhatóságának a Weisz Lőrinc féle perben Szobotka Gusztáv ügyvédi díjaira nézve hozott határozata — képezte. Felolvasatott a megye határozata, hogy amennyiben a békés uton való meg egyezésre kiküldött bizottság az egyezséget „nem kellő alappossággal vezette“, határozata feladatit és egy újabb kiegyezési kísérletre a község felhivatit. Dr. Csató Zsigmond vármegyei főjegyző a megye részéről kiküldetik, hogy ez egyezségnél jelen legyen.

Többek hozzá szólása után a megtartandó tárgyalásra Wimmer Károly, Hubacsék

TÁRCSA.

A „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ eredeti tárcája.

Király-hymnus.

A nemzetnek szívébe van
Bevésve a király neve,
„Életünk és vérünk érte foly“
Ezt zengi harci éneke.

Mig jó szívével örködik
E hü, bátor kis nép fölött,
Nyombust füz homlokára ez,
Mit hála s szeretet kötött.

Minden sugara egy sóhaj,
Egy hő óhajlás, hő ima:
Legyen áldott a fő, melyen
A szent, az ősi korona.

Bár körülöttünk hulljanak
Máshol a koronás fejek,
Köztársaság nem kell nekünk,
A mieink sérthetlenség.

Ha jár és kel a nép között,
Vidám és boldog az a táj,
Ezreknek lelkes hangja zeng,
Kialtva: éljen a király.

Alexovics János.

Doktor Bacillus.

Sóhaj Venczel a napokban elvesztette hivatalát. Egész nyáron át meghúzódott valamely miniszteriumban, a hol diurnista szolgálatokat teljesített 80 krajczárnyi napidij mellett és a sovány fizetés elegendő volt napi szükségletei egy részének fedezésére, azt a részt pediglen, melynek fedezése ez összegből ki nem tellett, egyszerűen fedezetlenül hagyta . . .

Mindazáltal eszeágában sem volt hivatalát ott hagyni és ha véletlenül be nem üt a takarékosági éra, talán még ma is ott körmőli az aktákat naponkinti hét órán keresztül silány 80 krajczárókért.

De, mint említém, a miniszteriumokban beüttött a takarékosági mánia. Az lett a jelszó, hogy miután Wekerle ő nagyméltósága már kimondotta, hogy az idén 4040 pengő forint többlet mutatkozik az államháztartásban, hát igyekezni kell, hogy a deficit ne legyen nagyobb az előző évek hiányánál.

Igy kezdődött a miniszteriumokban azután az a takarékoság, melynek történetünk hőse, Sóhaj Venczel is áldozatul esett. Elküldték, mint sok más kollegáját ugynevezett „személyzeti reductió“ czimén, mely szó minden szép hangzása mellett Sóhaj Venczel füleiben a halálharang csengésének hatását idézte elő.

Itt állott nyári kabátjával tél közepén és miután kétes színű nadrágja sem állott a szezon magaslátán, az az ötlete támadt, hogy legjobb lesz a fatális ruházati kérdést egyszerűen úgy megoldani, hogy betegnek jelentkezik és valamely kórházban majd csak adnak neki szállást, a mig a miniszteriumból eltűnik a fenyegető deficitől való félelem demona.

Facér diurnistának tudvalevőleg legkönynyebb beteg ember szerepére vállalkozni. A jóllakottság nem szokott rózsákat varázsolni orcáikra és folytonos nélkülözések a kimerültség halványságát idézik elő. Sóhaj Venczelnek tehát mindössze csak siránkozó hangon kellett előadnia baját és nem volt az az éles szemű orvos, a ki kételkedett volna állításában.

Epen kapóra jött, mert a kórházi orvosok keresve restek egy mediumot, melyen a Koch féle tuberkulózis elleni szer befejesztésének hatását megkémleljék.

Sóhaj Venczelnek végre is mindegy volt, akár tuberkulózis, akár más nyavalja című al-

Pál, T a r y Endre, Lavicska Pál és S c h ö n f e l d Márton a község részéről kiküldettek.

Nem kevésbé érdekes tárgy volt a Szarvas vendéglő ügye, mely ingatlant a helybeli 48-as kör 1500 írt vételárban, mint legtöbbet ígérő nyilvános árverésen megvett. E vétel ellen Seres József fellebezéssel élvén, annak a vármegye helyt adott. Egyben felhívja a község figyelmét, hogy e beltelket a község céljaira használja fel.

Hosszabb és szenvedélyes vita fejlődött ki azon kérdés körül, hogy vajon az épületek új árverés útján eladassanak-e, avagy ideiglenes iskola helyiségül használtassék?

E kérdés tárgyalásánál a 48-as párt egy része jónak látta a párt zászlaját kibontani és így a vita árját minden áron politikai mederbe óhajtották terelni.

A 48-as kör helyiségének kérdését S c h ö n f e l d Márton éppen úgy mint az iskola ügyét, közügynek mondja s ezért nem tartaná helyes eljárásnak a község részéről, ha e helyiséget a kör részére méltányos ár mellett át nem engedné.

W i m m e r Károly kiemeli, hogy ez épületekre a községnek szüksége van, mert most is 120 frt haszonbért fizetünk egy iskola helyiségért. T a r y Endre szerint ez épületek eladása már rég el lett határozva s így nem látja be, hogy az miért ne adassék el, annál is inkább, mert az épületeknek iskolai célokra való átalakítása igen sokba kerülne. Pártolja Schönfeld indítványát, hogy ez épületek eladassanak.

Elnöklő bíró a kérdést névszerű szavazás alá bocsátotta olyképen, hogy azok, kik nem óhajtkák az eladást „nem el“, kik eladni óhajtkák „igen el“ szavazzanak. 12 igen szavazattal szemben 20 an nem el szavaztak, tehát 8 szótöbbséggel a közgyűlés ez épületeknek községi közszélokra való megtartását határozta el.

Még egy rövid vita tárgyat képezte az a kérdés, hogy a 48-as kör meddig hagyassék meg e helyiségben.

A közgyűlés egyhangú határozata folytán a kör f. év augusztus hó elsőig használhatja az épületeket, de ez időre minden felmondás nélkül azt kiüríteni tartozik.

(Folyt köv.)

Helyi és vegyes hírek.

— **Czégváltozás.** Az eddigi nyomdatulajdonos — lapunk felelős szerkesztője — sok oldalu elfoglaltsága miatt nyomdáját és a vele kapcsolatos papír és irodaszerek kereskedését a mai napon G o l d s t e i n M ó r volt szentesi hírneves nyomdatulajdonosnak átadta. G o l d s t e i n hosszabb ideig működött úgy hazánk mint a külföld első nyomdai intézeteiben, hol a

legnagyobb szakavatottságra tett szert. Az átvétel alkalmával már oly új berruházásokat tett a nyomdába, hogy bátran elmondhatjuk, miszerint a m i n d s z e n t i k ö n y v n y o m d a úgy a szakavatott kezelés, mint gazdag berendezés tekintetében az alföld bármely nyomdájával képes lesz a versenyt kiállani. Lapunkra nézve az új nyomdaczéggel olyképp szerződünk, hogy azt fele részben melléklettel tartozik kiállítani, dacára ennek lapunk előfizetési ára a régi marad s így olvasóink e cserével csak is nyertek. Ajánljuk az ujonnan berendezett nyomdát olvasóink szíves figyelmébe.

— **Éjjeli őreink** néhány ismeretes ügyében a szolgabíró hivatal a csendőrséget nyomozás megtartására utasította, melynek eredményéből — sürgetve egyuttal ismételtlen a községi rendőrség felállítását — a következőket jegyezzük fel: Szobotka Gasztávtól ezeltől három évvel két lud tűnt el és azokat Gál Mihály éjjeli őrszernák Orszénél feltalálta. Gál ezután 5 frtot követelt Csernák Őrsétől, a ki azt le is fizette, mint kiegyezési díjat. Erre nézve Gál azt vallja, hogy ez esetet annak idején az akkori községi bírónak bejelentette és a bíró marasztalta el Csernák Orszénét az 5 frt lefizetésében. Gál ez állítását azonban Csernák Orszo határozottan tagadja. Horváth Istvántól egy évvel ezeltől elvesztett egy fűrészt, melyet Gál annak idején Lantos Jánosnál talált fel. „Erélyes“ éjjeli őrnök itt is kiegyezett és Lantos Jánosné nyomban lefizette a követelt 2 frtot. Gál beismeri, hogy ez esetről jelentést nem tett. Bodor Imre nyolcz kéve kukoricza szarvat lopott Falábu Imrétől és azt mosási díj fejében elvitte Magon Jánoshoz, a hol azt Fülöp István és Gómes Fidri éjjeli őrnök feltalálták. 2 frt kiegyezési díjat szabtak ki és azt Magon azonnal kiíztette. Őreink — persze — tagadják, hogy ez összeget felvették volna. Mikor vetünk már véget e szegyenletes állapotoknak? Mikor állítjuk már fel a községünket megillető rendőrséget?

— **Országos vásárunk** tegnapi első napja alig mondható vásárnak. Jóság csekély számban hajtatott fel, vevők még kevesebb számban jelentkeztek, miért a felhajtott jószágból alig kelt el egy néhány. Időnk kedvezőtleniségénél fogva alig lehet a mai gyalogvásárhoz is reményünk. Egyik főoka azonban vásárunk silányságának nem az idő, hanem a kistelki vásár, mely szintén most van és így a tul a tisztai nép nem kénytelen a nagy vizen és rozsutakon át a mi vásárunkat látogatni. Községünk gazdasági és kereskedelmi emelkedése érdekében nagyon helyén lenne, ha tavaszi vásárunk a kistelekitől jóval előbb vagy utóbb tartatnék.

— **Lovak, kocsik és szekerek összelírását** rendelte el a m. kir. honvédelmi ministerium. A lóállomány összeírása s ezzel egyidőleg a kocsik és szekerek összeírása e hó 3-ától 15-ig bezárólag, a lóosztályozás pedig 15-étől június 15-ig terjedő időközben lesz végrehajtandó.

— **Előljárási ügyünk figyelmébe.** Sehol sem találkozunk a környékbéli városok és községekben azon szokatlan jelenséggel — csak nálunk — hogy községünk főterét a korcsmák foglalják el, melyeknek lakói a jobb érzésű ember járás-kelését is már már lehetetlenné teszik. Ha meggondoljuk azt, hogy e téren jár keresztül az iskolás gyerekek legnagyobb tömege, hogy e téren fordul meg községünkben a legtöbb idegen: sürgős intézkedést kell követelnünk — több oldalról érkezett panaszok alapján is — ez erkölcsrontó és községünk rendezetlenségét eláruló fészkek gyökeres kiirtására.

— **Figyelmeztetés a választókhöz.** A jövő évben lesznek az általános országgyűlési választások. E választásoknál azon polgárok fognak birni választói joggal, a kik ez idén elkészítendő választói névjegyzékbe be fognak iratni. Ebbe pedig az 1874. XXXIII. és az 1875. IV. t. cikke értelmében csak azok vehetők fel, a kik az ott meghatározott feltételeken kívül a megelőző évi — tehát az 1890-iki egyenes adót illetőleg az ennek megfelelő adóhátralékot f. évi április 15-ig lefizették. Kitelességünknek tartjuk erre ujjal figyelmeztetni olvasóinkat, hogy a törvény említett rendelkezésének megfelelni el ne mulasztják, nehogy a választói joguktól elessenek.

— **A kigolyozás és annak eredménye.** Mult számunkban megirtuk, hogy Sima Ferencet, a „Szentesi Lap“ szerkesztőjét a kaszinóból egy, a lapjában a kaszinói tagokat sértő cikk miatt kigolyózták. Lehet valaki bármilyen politikai nézetben, harcolhat annak idejében elvének diadalra jutása érdekében, de e harcot átvinni a személyekre, bele hurcolni a közéletbe nem csak, hogy nem szabad, de határozottan bűn. Nem akarjuk mi Sima Ferencet védeni, hisz ő maga is a megye elleni harcában nem szokott senkit sem kimélni s bizony nem egyszer támad a harc szenvedélyétől elvakultan, méltatlanul olyan egyéneket is, kik erre okot soha nem adtak. Ez lehet a Sima Ferenc hibája, de hogy őt, mint általánosan ösmert becsületes, tisztességes embert, hirtapi írói működése miatt minden egyéb ok nélkül a kaszinóból kizárják, szerintünk is helytelen eljárás, de sőt mi e tényben a sajtó terrorizálását látjuk. Si ma Ferenc a kaszinói választmány tagjait kizárási határozatukért kibivatta s mint értesülünk K i s s Zsigmond urral a pisztoly párbajt a napokban

nak neki a kórházban ellátást és azért türte minden ellenvetés nélkül a kórházi főorvos hosszú tudományos kutatás után megállapított amaz ijesztő diagnózisát, mely szerint a beteg tüdejének alsó balszárnyán a gümőkór szymptomái mutatkoznak.

A derék főorvos diadalittas ábrázattal futott kollegáihoz, értesítvén őket a pompás médiumról, mely alkalmat nyujtand orvosi ügyességük kipróbálására és hírnevük megalapítására.

Másnap tényleg az összes fővárosi napilapokban a következő hír volt olvasható:

Dr. Bacillus, a kék csillaghoz oimzett kórház nagytehetségű főorvosa újabb kísérletet tett a K o c h féle szer beföcskendezésével S ó h a j V e n c e l, 31 éves miniszteri tisztviselőnél, kin az előrehaladott gümőkór jelenségeit kétségtelenül lehetett konstatálni. A beteg, kit a kór már majdnem egészen elgyengített, már az első beföcskendezés után a javulás örvendetes jeleit mutatta és gyomra, mely a betegség alatt annyira szenvedett, annyira megjavult, hogy képes volt a rendesen is nagyobb ételadagot elfogyasztani, minden látható utóbjánélkül.

Dr. Bacillus ügyessége is nagyban járult a beteg állapotának eme hirtelen megváltozta-

táshoz és most bátran állitható, hogy a Koch féle beföcskendezés, kellő szakismerettel alkalmazva, valóban csodákat képes művelni.

Ennek a hírlapi közleménynek azonban nemcsak Bacillus főorvos, hanem S ó h a j V e n c e l is megörült, mert rajta kívül alig volt paciens a kórházban, kit az orvosok annyira dédelgettek volna.

Most már nem kellett többé gondoskodnia ételről, italról; a mit gyomra megkivánt, mindene volt. Csak egy gondolat bántotta, az t. i., hogy pár hét múlva mégis csak meg kell gyógyulnia teljesen.

Ez az aggodalom sok álmatlan éjszakát okozott a „paciensnek“ és folyton kutatott egy mentő gondolat után.

Végre egy szép reggel rapportra jelentkezik a főorvosnál, kivel négy szem között kíván beszélni.

A főorvos szívesen fogadta.

— Mi kívánsága van barátom — mondá részvétteljes hangon a beteget meleg kézzorítással üdvözölve.

— Egy alázatos kérésem volna — hebegett a felgyógyult diurnista.

— Beszéljen, barátom, ha csak lehet, teljesíteni fogom kívánságát.

— Arra kérném alázattal, hogy kartársainak rekomandáljon, mint jó médiumot . . . .

— Ah — kartársaimnak? — Szerencsétlen, mit beszél ön; hiszen ez lehetetlen.

— Már miért volna lehetetlen, esedezem tisztelettel, mikor én nekik is dicsőséget szerezhethének és a mellett nem volna gondom eltartásomra.

— Ah, tehát ön simulált?

— Bocsánat, de . . . .

— Nos, annál jobb; tudja mit, itt van 20 frt és ha majd ez összeget elköltötte, újra jelentkezhetik nálam, de egy feltétel alatt . . .

— Kérem a feltételt . . . esengett a paciens.

— Hogy más név alatt jelentkezik.

— Jó lesz kérem, ha legközelebb Kovács Péter?

— Jobb hiányában az is elég jó, viszonzá az orvos két új tizes bankót csuztatva az élelmes diurnista kezébe.

S ó h a j V e n c e l erre nagy hajlongás közt távozott, hogy két hét múlva Kovács Péter név alatt újra bekopogtasson.

már meg is viték s szerencsére mindkét fél sértetlen maradt. Óriási bonyodalmakra fog még vezetni ez ügy, felizgatva Szentes város lakosságát. Szentes város népe a megsértett szerkesztőnek imponáns fátylasmenetet rendezett vasárnap este, mely alkalommal a Simát üdvözlő első szónok Horváth Gyula országgy. képviselő és fővárosi lapszerkesztő volt. A Szentesen lejátszódó jelenetekből mi azt a tanulságot merithetjük, hogy csakugyan „rosz tanácsadó a harag.“

— A száj és körömfájás a Csany községhez tartozó felgyői pusztán és a csongrádi határban fekvő u. n. erzsébet-erdei majorban kiütött. A fertőzött terület, melyben az összes szarvasmarha állomány megbetegült, azonnal zár alá vétetett.

— Jótékonyzéli színelőadásokat fog tartani Főt. dr. Eben Mihály mágoosi plébános ur Szegváron és Mindszenten, miután már röviden múlt lapunkban is jeleztük. Az előadások tárgya: Jézus Krisztus születése és gyermekége bibliai történetek földolgozása, melyet a nevezett plébános ur eszközölt. Mindszenten az „Uj világ“ nyári fődött helyiségében fognak tartatni az előadások, Szegváron pedig a régi megyeház nagy termében. A mindszei előadások jövedelmén a szegváron szervezendő megyei árvaház és a helybeli vörös kereszt egyleti fiók egyenlő részben fognak osztozni. A színelőadók (összesen 12–14 tag) mind műkedvelőkből állnak, de kellő képzettségükről gondoskodva van, úgy, hogy közönségünk is érdeklődéssel nézhet elé az előadásoknak, melyek már nem csak cseljoknál fogva is igényt tarthatnak a legnagyobb foku pártolásra. Az előadások nálunk május első felében fognak tartatni. Szegvár és Mindszent után Csongrád, Félégyháza és Kecskemét van az előadások színhelyül továbbra tervezve.

— „Agglegények szövete“ címen Battonyán egyet van alakulóban, de hogy mi célja lenne e szövetezetnek azt az ottani lap legszorgosabb kutatásának sem sikerült kideríteni. Ha szüksége lenne e szövetezetnek tagokra, mi szívesen ajándékozunk neki néhányat.

— Ungyilkossági kísérletet követett el Erlich Samu kisteleki lakos Csongrádon a „Pannónia“ szállodában. Három lövést irányított magára, melyek halálos sebeket ejtettek rajta. Mint bennünket értesítettek, tettének oka: családi viszály.

— Farkas Jancsiból valósgos bárány Jancsi lett a vizsgáló bíró kezei között, a ki szelid bánásmódjával a hirhedt haramiát egészen nyílt szívűvé tette. Farkas Jancsi minden bünet bevallotta, még azt is, hogy a csendőrt csakugyan ő lőtte le; e vallomása miatt helyet kell változtatni Jancsinak; elviszik a békésgyulai törvényszék börtönébe, mert a csendőrt e törvényszék területén lőtte agyon, tehát ott kell itélni felette. Töredelmesen bevallotta Farkas Jancsi azt is, hogy nem volt Vásárhelyen csengős-bongós szánon, hanem Nemes vagy Nagy cimborája udvarán adta másfél hónapig a Diogenes szarapét, a kiról az van megírva, hogy hordóban lakott. Jancsi is egy hordóban huzta meg magát, a mi különösen a kemény hideg időben nem valami kényelmes lakást nyújtott neki.

— Sászkajárás. Algériából érkezett jelentések szerint négy bennszülött egy 120 kilométeres uton szakadatlanul sűrű sászkafelhőben haladt. Ily roppant mérvben még sohase észlelték ott a sászkajárást. A sászkák nem az u. n. marokkói fajtához tartoznak, melyek ellen Algeria már öt év óta szakadatlanul küzd, hanem a vándorsászkák nagy fajtajához, melyek 1866 és 1877-ben törtek be a gyarmatba, tartoznak.

— Nemzetközi kiállítás Budapesten. Zichy Jenő gróf emlékiratot terjesztett be Szapáry Gyula gróf miniszterelnökhöz, melyben a millenniumi ünnepnek alkalomával nemzetközi kiállítás rendezésére nézve tesz javaslatot. Az emlékirat szerint a magyar nemzet ezredéves fönállásának ünnepe oly kiváló fontosságú nemzeti és politikai momentum, mely nemcsak a bel-, hanem külföldön is felkelti a közérdeklődést. A millennium és az ezzel kapcsolatos ünnepélyek Magyarországot egy időre Európa központjává fogják tenni. A millennium ünnepségeinek láncolat sorozatában azonban kell egy összekötő kapocsnak, egy központnak lenni és ez a központ alig volna szerencsésebben megválasztható, más, mint egy világhiállítás által. Az emlékirat szerint nem is kérdés, vagy vita tárgya az a szempont: lehetséges, vagy kívánatos-e a millennium alkalomával Budapesten egy világhiállítás

rendezése, mert ez a kérdés oly tisztán és világosan nyomul előtérbe, hogy csakugyan nem szorul semmiféle részletes magyarázatra. Az emlékirat ezután hosszasan foglalkozik a kiállítás lehetőségével és kívánatosságával. Végetül a kiállítás kész tervét s szükséges tökélet a kormány rendelkezésére bocsátja és pedig oly szakfőnök által, kiknek az eddigi világhiállítások rendezésében is jelentékeny része volt s a kiknek gyakorlati tapasztalata és rutinja immár erkölcsi biztositék arra nézve, hogy a Budapestre tervezett 1895-ik évi nemzetközi kiállítás sikere, anyagi és technikai tekintetben is teljesen biztositva van. A rendezési kivétel sarkalatos alapelveire nézve a tervező bizottság részéről a következőket adja elő az emlékirat: A kormánynak, illetve ez által létesítendő országos bizottságnak fentartatni a felügyeleti és rendezési jog; a kiállítás finanszírozását — a mint ez az utóbbi külföldi kiállításokon történt — egy magyar jellegű pénzügyi bizottság vállalnia el saját kockázatára. E bizottságban képviselve volna az a csoport, mely a francia és belga kereskedelmi világ legelőkelőbb képviselőiből alakult és hajlandó a szükséges tökélet ezt a pénzügyi bizottságot szervezni, annak tökéletesen magyar színezetet adni és magyar tagokkal kiegészíteni. Ez a pénzügyi bizottság alávétve magát a hivatalos országos bizottságnak és hajlandó a magyar kormány vagy a főváros által felajánlandó területen a magyar bizottság által helyben hagyott tervek szerint az épületeket felállítani — és köteleznék magát a kiállítás után — a területet úgy mint azt kapta — visszaszolgáltatni. A magyar osztály épületeit minden kompenzáció nélkül a magyar bizottság rendelkezésére bocsátaná, ellenben a külföldi osztályokban a hely- és bérdíjakat — úgy mint a különféle engedélyeket (vendéglők, kávéházak, székek stb.) díjait nemkülönbön belépti díjakat — melyeket mind az országos bizottság határozná meg — a pénzügyi bizottság szedné be.

— A hazafias munkáspárt. A munkások köréből egy igen dícséretre méltó mozgalomról veszünk hírt. A hazafias érzelű munkások ugyanis állást foglaltak az internacionális szociálista munkások ellen a május 1-je megünneplése tárgyában. A magyar munkások ugyanis nem akarják, hogy külföldi munkások izgassák őket s ki akarják kerülni azt, hogy a magyar munkás — mint a múlt évben — május elsejét rendőri és katonai felügyelet alatt rendezett utcai tüntetésekkel ünnepelje. A magyar munkások nem akarják, hogy a múlt év május elsején hazánk munkásainak meggyalázására történt események az idén ismétlődjenek s ezért a nemzeti demokrata munkáspárt április 12-én Budapesten pártgyűlést tart, a melyen határozni fog május elsejének egy a munkásokhoz illő, valódi munkásünnepel leendő megünneplése iránt.

— Hölgyolvasóink figyelmét már most felhívjuk a gyümölcsbefőzési idény közeledtére s ajánljuk a „gyümölcs- és főzelék-befőtt készítés gyakorlat“ című legközelebb megjelenő munkát. E műben az összes gyümölcs, főzelék, lekvár és szörpnek készítése egyszerűen értelmesen, a takarékosági szempont figyelembe vételével van leírva egy oly háziasszony által, ki 28 éven át szerzett bő tapasztalatokat é téren. A műre, mely több mint 200 különféle receptet tartalmaz, csekély 65 krajczárral lehet előfizetni. Jó lélekkel ajánljuk ezen páratlanul álló munkát hölgyeinknek, mert tudjuk, hogy a csekély előfizetési összeg már az első befőtt készítés alkalmával is busásan megtérül. Gyűjtőknek 10 előfizető után tiszteletpéldányt küld a kiadó. Az előfizetési pénzek Nyiregyházára, Tarcali Dezső könyvkiadóvitalába küldendők be.

— Baromfi-kedvelőknek. Az állatkert lakokban gazdag régi jónövű tyúkaszatában vérfelfrissítés céljából, valódi tiszta fajta tenyész egyebek érkeztek a külföld elsőrangú tenyésztejtől kitűnő példányokban. Az igazgatóság már elfogad megrendeléseket baromfi-tojásokra és kívánatra örmentve küld árjegyzéket. Képes árjegyzék 20 krajczárnak késpénzben vagy levéljegyekben leadó előleges beküldése mellett szinte bérmentve küldetik meg a megrendelőnek.

— Első eset a főpóstán. A tavaszi évad beálltával az élénk üzleti forgalom — igen természetesen — sok dolgot ad a főpósta szállítási osztályának. Az ilyenkor póstára küldött szállítmányok legnagyobb részét a magkereskedők szolgáltatják, a kiknek üzlete, különösen az utóbbi években, élénk lendületet vett. Bármi nagy volt azonban már évek óta tavasz kezdetén a forgalom, mindaddig nem fordult elő,

hogy egyetlen czég egy s ugyanazon napon ezer csomagot adott volna póstára. Erre az első eset a napokban következett be, a mikor a Mauthner Odön magkereskedéséből 1039 póstai csomag került egy napon szállításra, noha a póstai szállításra nem alkalmas, nagyobb szállítmányok száma — melyeket vasuton továbbított a nevezett czég — körülbelül 400 volt e napon. E küldemények egy része nemcsak a monarchia legtávolabbi részeire, hanem a messze külföldre sőt tengerentúltra lett szállítva, a mi egyrészt a hazai magkereskedelem örvendetes élénküléséről, másrészt pedig arról tesz tanulságot, hogy a nevezett czég már a legtávolabbi idegen földön is jó nevet és bizalmat vivott ki a magyar kereskedelemnek.

— Légen szárított természetes istálló-trágya című hirdetésünkre különösen felhívjuk t. olvasóink becses figyelmét. Ajánljuk ezen legbiztosabb, legjobb és egyszerűs mind legrégibb trágyát. Kajászós, gumós, valamint minden egyéb növényből, de különösen a kereskedelmiéknél, mint repce, komló stb. felette hatásosnak bizonyult. A szőlőtermelésnél rendkívüli sikerrel alkalmazható. Tartalmaz a vevőnek szamszerűleg biztositott légenyen, vilsavon (phosphorsav) és kálin kívül 50%-nál több szerves anyagot, könnyen oldható alakban. A szerves anyagok bomlása által légekőneg (ammoniak) képződén, oly légenyartalmu tápanyaggal gazdagítja a talajt, mely minden mivelés alatt álló vetevény fejlődését hatásosan előmozdítja. Ezen trágya, mely ezek szerint az ugynevezett „concentrált (porított) marhatrágyát“ minőség tekintetében jóval túlhaladja — még azon nem csekély fontosságú tulajdonsággal is bír, hogy a talajt kellően lazítja és melegíti, egyesíti tehát a költséges műtrágya és az istállótrágya jó tulajdonságait a nélkül, hogy beszerzési ára aránylag oly magas volna, mint a műtrágyáé. Neumann testvérek a trágya kizárólagos eladásával Magyar-, Horvátország és Szlavonia részére Szávost Alphonso jóríneuv budapesti kereskedőt bizta meg, kihez egész bizalommal fordulhatnak gazdáink.

— Hamisított fekete selyem. Egészünk el egy darabkát a megvenni szándékolt szövetből és az esetleges hamisítás nyomában kiviláglik: valódi, tisztán festett selyem nyomban összezsugorodik, gyorsan elhamvad és kevés, egészen világosbarna hamut hagy hátra. — Hamisítatlan selyem (mely könnyen foltossá válik és török) lassan hamvad el, különösen zárószálai tovább parazsolanak (ha festanyaggal nagyon telítettek) és sötétbarna hamut hagy hátra, mely a valódi selyemével ellentétben, nem fodorodik, hanem görbed. Ha a valódi selyem hamuját szétnyomjuk, elporlik, a hamisított selyemé nem. — G. Henneberg (cs. és kir. udvari szállító) selyemárak gyári-raktára Zürichben, készségesen küld valódi selyem-mintából mindenkinek és szállít egyes ruhának valokat, valamint egész véget is vámentesen. (2)

Csongrád, április 9-én. 1891.

Megeredtek az ég csatornái, hullatja az eső, hogy jótékonyan hasson minden növényzetre!

Tán segített az eső létrejövételén ama zivatar is, melyet a „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ f. évi 12-ik számában megjelent csongrádi levél némely tétele, a Csongrádon tengő „Tiszavidék“ zug lap szerkesztőségében végbe ment! minthogy nevezett lapocska 13-ik száma „Üdonságok“ rovata egyik pontjában ilyen kifejezések vannak: „valami Erzsefi álnév alá bűjt tökfílló oly badarságokat közül, melynek meghazudtolása elkerülhetetlen.“ stb.

Hogy mi féle badarság volt ama levélben? — Kivéven a halotti beszédet, mely csakugyan fikció volt, melyet tudósító úgy fogalmazott, hogy az olvasó — értvén az értelmes olvasót — egyszerre beláthassa, miszerint itt az író csak mókáz! Vagy a lényegeket tekintve miket hazudtolhatnának meg az enyves kezű konceptor szerkesztők?

Igaz-e hogy K. R. csakugyan fölakasztva magát, meghalt? Igaz-e, hogy M. K. rozsdás, akarom mondani: rostás, elpredikálta? még ami valótlan élnek látszik, hogy a hóhalmaz összerogyott alatta a nagyszerű szentszónoklat hevében izgó mozgására: szintén megtörtént.

Ezek badarságok „Tiszavidék“ szerint... No hát legyenek! de még sem olyanok, mint a föntebb idézett néhány szó a Tiszavidékből, melyben fenyegettetik Erzsefi, hogy mint fog majdan a következő számában e lapnak meghazudtoltatni a közlő.

Vártuk a következő számot, de mint látszik a vajudó hogy Eszópus szeriat — egeret szült, minthogy ezek állnak: *Akik erőnek erejével lapszerkesztők akarnak lenni. Hogy kiknek*

szól ez a cím, azt talán tudják is már. (Kik?) Nálunk van egy egész sereg a végzetlen diákok (ilyenek csinálják a Tiszavidéket!) hatalmas légiójából, akik azzal lopják az Isten drága napját, hogy ostobábbnál ostobább (mindenütt egyes b) firkantásokat küldenek be. (Juj! be szép irmodor! ez osztán már nem badarság?) Ez pedig a „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ című lapnak, melynek van itt Csongrádon egy „levelezője“? Ez a gyerkőc oly abszurdumokat, hazugságokat (lesz-e még?) írkal össze-vissza, hogy igazán a józan ész (?) megbotránkoszik rajta. Az „Erzsefi“ (zárjel között itt pompázik — Vie) álnevet választott egyén közleménye által csak éretlenségét árulja el.

No hát tisztelt olvasó ítélj fölötté, hogy lehet-e egy szuszra ennyi badarságot összerini?!

Gondolkoztam a fölött, hogy méltassam-e feleltre ez oróatlanság elbizakodottság szülte — mondhatnám én is — ostobaságokat? vagy a megvetésnek adjam át! Ez utóbbi tisztességes és művelt embereknél megjárna ugyan, de ami titokban telhetetlen embereink már is így beszélgettek: „Ugy-e, nem merészel már most erre a gyerkőc semmit sem felelni! Lám, jó az orrára koppintottunk“ sat.

Vajjon nem-e ezeket s hasonlókat olvasott-e a Szentesen megjelenő lapok egyikének szerkesztője, midőn oly ítéletet mondott a Tiszavidékről, hogy . . . . .

„De hiszen ott van egyik közelebbi számában a Tiszavidéknek, hogy: „olyan cancant táncolnak, hogy az öreg uristen is mennyben elröhögi magát fölötté.“

Le se badarság ugy-e?

Volt még amaz idézett „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ csongrádi tudósításában valami a mit az iparosok vettek zokon! t. i. hogy a marcius 15-iki banketten az aradi 13 vértanukat, Petőfit sat., éltették . . . Itt — Isten látja lelkemet! — nem akartam sérteni az iparosokat! Sőt fogadják érte elismerésemet, hogy ha bár egy nebuló sugta is fölökbe, hogy kikért üritsenek poharakat, csak azt felelték ki a tóztból, hogy „emlékük“ éljen. magában a megemlékezés remek, isteni ihlet volt.

Különbö az ünnepeken szónokló t. rostás barátunk e hallatlan sértésre a la P. P. csirizes mintájára nyiltterezni akart „Erzsefi“ ellen, de értelmes barátai megintették, hogy e tény, azért mégis csak tény marad.

Jellemző még, hogy egy fiatal óriás tegnap a vélt „Erzsefi“ előtt tisztázni akarván magát, revolvert mutogatott! Süss ki, de ne lüjj! erre is elmondhatjuk.

Azt halljuk, hogy a „Tiszavidék“ címet akár változtatni s lesz: „Csongrád“ belőle. Helyes! gratulálunk hozzá.

Husvétii időben élünk, tehát legyen jelszavunk: Pax vobis! . . . minthogy különben elmondjuk Csokonai Vitézzel:

„Már ezután én nem bánom, akárki mit beszéljen;
Gyakran rugást ejt a sz . . . ár, becsületes személyen.“
Erzsefi.

Irodalom.

A legolcsóbb magyar napilap. A mi az ország összes lakosságának, pedig a gazdaközönség, az iparos- és kereskedő-osztálynak rég táplált óhaját képezte:

egy közgazdasági magyar napilap megjelenése — megvalósult. A „Magyar Föld“, mely 12 év előtt nagynevű férfiak közreműködésével indult meg s azóta szakadatlanul kitartással küzdött a hazai mező- és közgazdaság érdeke, mellett s mely legutóbb hetenként négyszer jelent meg, f. évi április elseje óta mint napilap jelen meg.

Sikerült ugyanis a lapnak Löcherer Andor kiváló tekintélyű gazdasági író, Zemplén vármegye gazdasági egyesületének titkárával megnyerni, a ki utóbbi állásáról a napokban leköszönt s a fővárosba költözvén, átvette a „Magyar Föld“ szerkesztését. Az új szerkesztő mint szakiró és mint gyakorlati mezőgazda egyaránt birtokában van mindazoknak a képességeknek, melyek biztosítékot nyújtanak arra nézve, hogy a „Magyar Föld“ mint első és egyetlen mező- illetve közgazdasági napilap beltartalom tekintetében teljes mértékben meg fog felelni hivatásának s a hozzá fűzött jogos reményeknek.

A „Magyar Föld“ felőli közgazdaságunk valamennyi ágát. Kiváló sulyt helyez a mezőgazdaság legszélesebb körű felkarolására, fejlődő iparunk és élénkülő kereskedelmünk pártolására és felvirágoztatására. Védője lesz e téren mindenkor a magyar érdekeknek, s irányt kíván szabni a magyar mező- és közgazdasági politikának és gyakorlati tevékenységnek. A „Magyar Föld“ teljesen független lap, mely kizárólag csakis a komoly szakszerűséget követendő.

A „Magyar Föld“ mint napilap is megtartja eddigi nagyságát, miáltal a lap oly bővülést nyer, mely lehetővé teszi, a mező- és közgazdasági ismeretek fokozottabb fejlesztése mellett, a politikai és társadalmi eseményekkel is behatóbban foglalkozni, úgy, hogy a „Magyar Föld“ teljesen fölőlegessé teszi egy más napi lapnak járatását.

E tetemes bővülés s egy nagy napilap egyéb nagyszámú előnyei dacára, a „Magyar Föld“ ára régi marad; vagyis: egy óra 1 frt, negyedévre 3 frt. E szerint tehát a „Magyar Föld“ a legolcsóbb magyar napilap. Valóban, sem udvariasság, sem kollegialitásból, hanem tiszta meggyőződésből legmelegebben ajánljuk az első és egyetlen magyar mező- és közgazdasági napilapot: a „Magyar Föld“-et lapunk olvasói, de különösen gazdái, iparosai és kereskedői figyelmébe, mert a „Magyar Föld“ oly közleményeket ad, melyek az olvasóra nézve hasznosak, és bőven megtérítik az egy frtnyi havi előfizetési díjat. Előfizetési pénzek a „Magyar Föld“ kiadóhivatalába (Budapest, Erzsebet-körút 21. szám) küldenek. Előfizetéseket elfogad minden postahivatal és könyvtár.

A „Magyar Kertész“ f. évi 7-ik száma változatos tartalommal jelet meg. Cikkei: Valami a nyomorék fákról, írta Liebbald Bóni. — Az oltóvesszőkről. — Április havi teendő. — A párosítás. — Lipózás. — A bogógyümölcsök tenyésztése. — Vegyések. A „Magyar Kertész“, mely szakértelemmel van szerkesztve magában foglalja az időszerű tanácsokat és utasításokat; irálya oly könnyű modorban van írva, hogy azt bárki is könnyen megértheti. Mint láttuk cikkeit több tekintélyes lap is át szokta venni, mely minden esetre csak dicséretére válik a „Magyar Kertésznek“, hogy csendes munkájával magára tudja vonni a sajtó figyelmét. Különbö a lap munkatársai jeles erőkből van összeállítva, akik már nem egy érdekes és tapasztalaton alapuló cikkel lepték meg a „Magyar Kertész“ olvasóit. A tavaszi munkálatok beálltával, mint számos közlőnyt ajánljuk olvasóink figyelmébe. A „Magyar Kertész“ szerkesztői Boramissza Zoltán és Czapáry Dénes gazd. tanárok. — A lap előfizetési ára oly csekély, hogy azt bárki is megszerezheti egész évre 2 frt 40 kr., félévre

1 frt 20 krért. Az előfizetési pénzek a „Magyar Kertész“ kiadóhivatalába Nagy-Szöllősré (Ugocsa megye) küldendők.

CSARNOK.

Fővárosi tárczalevél.

A közigazgatási törvényjavaslat dominál mindenütt, a hol az ugynevezett intelligencia tagjai egy kis kedélyes szóbeszédre összegyűlnek. A klubokban, a kávéházakban, reggelinél, ebédnél és vacsoránál az újságolvasó közönség többnyire erről a tárgyról elmélkedik és ezt a themát vitatja és fogja vitatni mindaddig, míg törvénynyé nem válik . . . . .

A sajtó különben bőven gondoskodik arról, hogy az olvasó ki ne fogyjon az argumentumokból. Nemcsak a napi és heti lapokban találjuk minden variációban élénk tálalva Magyarország jövő közigazgatásának képét, de röpiratokban és egyéb folyóiratokban is folyton erre a tárgyra hívják fel a közönség figyelmét.

Vázsonyi könyvén kívül az utóbbi időben három röpirat jelent meg, mely e kérdéssel foglalkozik, de ezek között legtöbb eredetiségre vall az a kis füzet, melyet Cornelius írt: „Allamosság és általános szavazati jog“ czimen. Ez a röpirat méltó feltűnést keltett szabatos előadása és amaz előkelő publicisztikai hangja miatt is, mely benne megszólalt. Az említett brogürnek írója sokáig álnév alá rejtőzött és csak a legbenfentesebb körökben tudták meg később, hogy annak szerzője fiatal ügyvéd, dr. Rusznyák Koruél, a ki ezzel a munkával egyszerre felküzdötte magát a magyar publiciszták díszes táborába.

Közbeszéd tárgyát képezi még az a felolvasás, melyet a napokban Jókai tartott Szegeden. Koszorus költőnk megelégedetten tért vissza diadalai színhelyéről és alig győzi dicsérni a szegediek vendégszeretetét.

Jókai mellett még Jászai Márinak is van elég oka megelégedve lenni a vidék lelkesedésével, mert alig tudunk rá példát, hogy egy művésznőnek a körútja annyi rózsával lett volna behintve, mint a nemzeti színház híres tragikájé. És ez annál nagyobb elégtételére szolgálhat, minthogy ép most egy másik csilloga a művészetnek ép búcsuzni készül a színpadtól, melyen harminc éven át egyedül csak ő ragyogott olyan fényvel, mely minden mást elhomályosított.

Ertem e csillag alatt Patti A lelinát, a ki a múlt napokban a Redout termében a főváros legelőkelőbb közönsége előtt énekelt utóljára, mert a diva nem száradkozik többé nyilvánosan fellépni. Közel van az ötven évhez és nyugalomra vágyik. Midőn ez a csillag a művészet egéről leszáll, a magyar művészno laudatlan erővel tovább folytatja diadalutját és hátr nem szerzett akkora gyémántokat, mint az olasz Patti, azért mégis bátran állithatni, hogy a drámai színészet terén rajta kívül alig van művészno, kinek neve oly fényes volna, mint az övé.

Felölös szerkesztő és kiadó tulajdonos
Diamant Manó.

Légen szárított természetes istállótrágya
darabokban vagy zuzott állapotban

NEUMAN TESTVÉREK aradi cégtől

50 %-nál több szerves anyaggal.

Vegyielemezés: Viz . . . . . 8 % Összes vilsav (phosphorsav) mennyiség . . . . . 3.16 %
Szerves alkatrészek . . . 35 „ Szerves légeny (Organ. Stickstoff) . . . . . 2.90 „
Hamu . . . . . 57 „ Káli . . . . . 1.45 „
Vizben oldható vilsav . . 1.28 „ Vilsavas (phosphorsavas) káli . . . . . 2.46 „

Ára: 100 métermázsánként 160 forint az aradi vasut-állomásra szállítva, zuzott állapotban 200 forint.

Kizárólagos képviselő Magyarországon, Horvátországon és Slavonia részére

Szavost Alphonsnál

V. Arany János-utca 11, Budapesten V. Arany János-utca 11.

hol minden felvilágosítás készséggel megadatik,

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy az eddig „Falábu testvérek“ cég alatt folytatott

szijgyártó üzletet átvettem és mostantól fogva **saját nevem alatt** fogom folytatni.

Midőn ezt a n. é. közönség b. tudomására hozom, kérem a cég iránt eddig tanúsított szives jóakarátát részemre is fenntartani. A magam részéről a n. é. közönséget a **legjobb és legpontosabb** kiszolgálásról biztosítom.

Tisztelettel
Falábu József
szijgyártó.

Árverési hirdetmény.

Mindszent község váltásügyi bizottsága a 41/891. számú közgyűlési határozatban nyert felhatalmazás alapján közhírrül teszi, miszerint a Mindszent község tulajdonát tevő, eddig az italmérsi joggal együtt hasznosított ingatlan

a) az ugynevezett „Szegefű csárda“ a hozzá tartozó s hitel telekkönyvileg 24 ¹¹¹²/₁₆₀₀ kataszterileg 27 ⁵⁰/₁₆₀₀ holdnak kitüntetett földbirtokkal **örök áron** a f. évi április hó 28-ik napján d. e. 9 órakor Mindszent község közházánál megtartandó nyilvános árverés útján eladatni fog.

Kikiáltási ár 4603 frt. Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy megfelelő értékű érték papirokban bánat pénzül az árverés megkezdésekor azonnal letenni.

Vevő nem köteles a vételárát egyszerre és azonnal készpénzben kifizetni, hanem az árverési feltételekben körülírt feltételek mellett részlet fizetéseket teljesíthet.

Az árverési feltételek az I. aljegyzői hivatalban naponként a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Mindszent, 1891. április 9-én.

Mihály József
bíró
váltásügyi bizottság elnöke.

Legolcsóbb magyar napi lap

„MAGYAR FÖLD“

közgazdasági és politikai napilap
teljesen független programmal

SZERKESZTIK

LÖCHERER ANDOR és KORMOS ALFRÉD

A Magyar Föld bel és külmunkatársai közt a politikai és közgazdasági téren szereplő férfiak egész sorát találjuk.

Előfizetési ára:

negyedévre 3 frt, egy hóra 1 frt.

A „Magyar Föld“ előfizetői

a lap ingyen hirdetési rovatát **nagy sikerrel használják.**

KÜLÖNBÖZŐ MELLÉKLETEK

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve

a „Magyar Föld“ kiadóhivatala

Budapest, Erzsébet-körút 21. sz.

Bármily állásu, széleskörű ismerettséggel bíró megbízható személyek, kik igen előnyösen ismert

SORSJEGY-TÁRSASÁGOK

létrehozásához

tagok szerzésével foglalkozni akarnak, szép jövedelmet nyerhetnek. — Ajánlatok intézendők a **Magyar általános takarékpénztár részvénytársasághoz** Budapesten.

Első magyar

gazdasági gépgyár részvénytársulat

ezelőtt: GROSSMANN ÉS RAUSCHENBACH

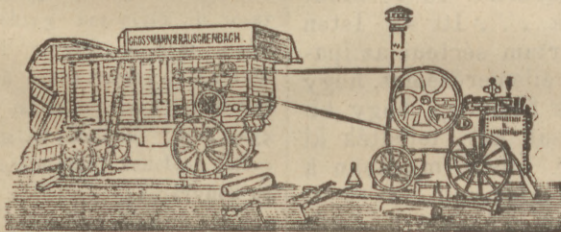
Budapesten, külső Váci-ut 7.

Lóvonatu vasuti állomás. Az osztrák-magyar államvasut indóházától 10 perc távolságban. A legkedvezőbb feltételek mellett pontosan és olcsón szállít magyar készítményű mindennemű gazdasági gépeket, mint járgányos cséplőkészleteket, gabonarostákat s egyéb mezőgazdasági cikkeket és

gőzcséplőgépeket

Különösen ajánljuk szabad. szeges rendszerű, legújabb szerkezetű s legpontosabb kivitelű gőzcséplőgépeit.

Teljes jótállás.
legelőnyösebb berendezés. 3 1/2 4 lóerejű mozgonyokhoz és mozgonyokkal. A magoknak legökéletelesebb kieséplése, kitűnő tisztítása és osztályozása mellett.

Szénafűtésnél kell
200—250 300—350
kl szám (faaránylag)
14 óra alatt. Szalma
fűtésnél kell 5-7 kéve
szalma 100 kiesé kévenél cséplési képesség
5—7000, 7—10,000
középnagyságu kéve
1 nap alatt.

Verőléces gőzcséplőgépek vasszerkezettel 6, 8, 10 lóerejű fa-, szén-, szalmafűtési mozgonyokhoz s mozgonyokkal.

SCHLICK-féle Vasöntöde és Gépgyár részvény-társaság Budapest

Gyár és irodák: VI., külső Váci-ut 1696/99. sz.

Városiroda és raktár: VI., Podmanicky-utca 14. szám.

Ajánlja kitűnő és szilárd szerkezetű,

gőz- és járgánycséplő-készületeit és számos első díjakkal kitüntetett:

szab. SCHLICK-féle 2 és 3 vasu ekéit,

és szabadalmazott mélyítő ekéit,

eredeti Schlick és Vidats-féle

egyvasu ekéit,

talajmivelő eszközeit, boronáit és rögtörő hengereit, valamint

SCHLICK-féle szab. „Haladás“ sorbavető gépeit

Készletben vannak továbbá: gabonatisztító rosták (Baker és Vidats rendszer), takarmány készítő gépek, tengeri morzsolók és darálók, szabad. Jókay-féle „Hungaria“ daráló-gépek erőhajtásra, örlőmalmok és olajmalmok berendezések. Eredeti amerikai kéveket és marokrakó arató-gépek és fűkaszáló-gépek, szállítható mezei vasutak stb.

Előnyös fizetési feltételek.

Legjutányosabb árak. Árjegyzékek kívánatra ingyen s bérmentve. Képviselőt Szegeden Virág Sándor urnál.

